

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шашл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Італії, Бельгії 30 фр. фр.
Італії 750 зол., Німеччині 750 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 180 лей, Бол-
гарії 750 зол., Австрії 750 зол.,
Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА

20 сот.

Роля Духовної Семинарії у Львові В житті народу.

Промова о. ректора д. ра Йосифа Сліпого на святиній академії в дні 5. ц. м.

Освіта й виховання молодих поколінь — це найбільша суспільна сила народу. Це найцінніший капітал — мовив один учений. І коли це зрозуміло справедливо сказано про виховання суспільної молоді, то ще з більшим правом можна те саме твердити про виховання духовенства, яке має бути найкращим вицвітком народу. Бо такий нарід, яке його духовенство. Кожна душа черпає з душ своїх священників ідей, почуттів, обов'язку, робити, пошану, авторитету і почуття свого власного достоїнства. Духовенство є лучником народу з Богом. І тому вже від Тридентського Собору ми бачимо в Католицькій Церкві сильні змагання піднести освіту духовенства. Те саме слідне й у нас від заклячення Унії. Замошський Синод поставив як найважливіший обов'язок єпископам при допомозі заснованих семинарій виховувати освітене духовенство. Однак цьому не могли завадити у XVIII ст. ні Колегія Театинів, де виховувалося п'ятьох питомців з Львівської і Перемишльської Епархії, ні основане Марією Тересою „Білецьке“ у Відні, до якого приймали два роки питомців з Галичини. Не досягнувши цього в тимчасові епархіальні семинарії в Іллічів, Перемишлі, Львові, Кам'янці Подільській і Бродів. Загалом духовенство вміє ледви читати церковні книги і знає основи правди віри. Школьно освітання Генеральної Семинарії у Львові цісарем Йосифом II змінило цілковито дотеперішній стан і показало напрям на майбутнє. Католицька Церква створила на українських землях сильну твердиню і для українського народу стала Семинарія осередком відродження.

30. червня 1783 р. за єпископства Петра Білецького поновився цісарський декрет, яким засновано Генеральну Семинарію для греко-католиків духовного стану в Галичині, Закарпатті, Хорватії і для румунів зі Семигороду. Ця Духовна Семинарія, як говориться в цісарських письмах, була виховувати священників передовсім для народу, які у глибокій душі були би переконані про правду віри.

1. листопада 1783 р. відкрито Семинарію. Першим ректором був назначений Антін Ангелович, питомців було 80. Та вже в найближчій 1784 р. став ректором о. Михайло Шавницький, єпископ Мукачівської Епархії, що взявся зразу за організацію нової установи, так що в перші роки пізніше число питомців зросло на 400, найбільша кількість, яка за півтора сотні літ мала в нашій Духовній Семинарії. Звичайно виховувалося в ній 250 кандидатів. Завдання ректорату було незвичайно тяжке і вимагало великої саможертви й самовідречення. Ми тривалий час покликували на ці відповідальні старости зпоміж світського і чернечого духовенства розумних людей, які старалися як слід виконувати своє завдання. Крім згаданих подіями між ними такі світські імена, як великий культурник Іван Лавровський, творець капітальної бібліотеки в Перемишлі, Яхимович, пізнійший люблений всіми митрополит, митрат Александр Бачинський, єп. Боця, віцеканцлер Іванович, духовник Ізидор Дольницький і ін. (тех, що живуть ще не згадуючи).

Ця праця зосереджувалася коло розвитку побожності, поглиблення студій і виродження характеру. Усвідомлення денний порадок зберігся з незначними змінами аж по нинішній час. Уложені правила нормували життя і ставили все на висоті сучасної педагогії, хоч і не виходили з життя, що, правда, доводилося нерідко дуже тяжко. Візантійський обряд у церковнослов'янській мові формував безпосередньо молоді душі питомців. Немаловажним чинником була книжечка Томи Кемпійського „Наслідування Христа“, яку кілька разів перекладали на нашу мову. Молитва, Служба Божа, розважання, конференції, сповідь і св. Причастя заправляли молоді душі до аскетичного життя і підготували до тайни священства.

Духове життя стало щораз більше розвиватися від 14. січня 1808, коли губернія передала нагляд над Семинарією митрополитові Ангеловичеві, який усунув її з впливу „Йозефінського Освічення“. Ще кращі умовини створив для духовного життя в 1889 р. новий будинок, збудований цісарем Франц Йосифом I. заходами о. ректора Ал. Бачинського, що й стало переломом в історії Семинарії.

Успіхи душпастирської роботи. Брацтво введення в храм Преч. Діви Марії, акція творчості, оригінальні і перекладені аскетичні твори, видавані „Життя Святих“, переспіви псалмів, релігійна лірика і проповіді свідчать про рівень аскетичного життя вихованців, а про містичний настрій і глибоку віру говорять вимови Русланові Псалми. Жажда досконалого духовного життя завела чимало вихованців у монастирські мурі, а цілковита посвята для Божої справи повела інших на місії, ген далеко за море.

Для присвоєння філософічного й теологічного знання і для поглиблення науки слухало викладів, що все стояли на університетській висоті. Зпочатку вони відбувалися в аудиторіях Духовної Семинарії, а коли 21. жовтня 1784 р. оснували у Львові цісарським декретом університет з чотирма відділами, перенесли теологію на університет, що містився у скасованій Тринітарській монастирі на місці, де нині стоїть Народний Дім. 1. вересня 1787 р. оснували ще для тих кандидатів, що не вміли латини, виклади в народній мові. Саме в тім часі почався живий науковий рух між українцями. До 1795 р. на Богословському Відділі не було крім українців ані одного професора німця або поляка, а одиниць вірменин, світський священник д. р. Іван Потоцький, викладав пасторальну і катехитику по українськи. 1806 р. університет перенесли зі Львова до Кракова, а залишився лише з трьома відділами: теологічним, правничим і філософічним, з правом надавати докторат на богословських і філософічних відділах. Пізніше, коли привернули університет у Львові, богословські студії все були зв'язані з університетом аж до 1920 р., коли створено свою власну святу науку. Між професорами вельмилися Ангелович, Скородинський, Михайло й Іван Гарасевич, Іван Лаврівський, Яхимович, Гертовський, Криницький, Сильвестер Сембратович і інші. Завдяки вищій університетській освіті могло українське духовенство відразу впливати на нарід та підносити його з морального й культурного упадку.

До розбудження національної свідомості, припавшої тоді тяжким лихоліттям, причинилися згадані українські виклади на Studium Ruthenicum. Професори почали розроблювати наукову літературу, виготовлювати підручники, катехизми, збирати матеріал до історії Унії та творити духовний і науковий осередок. Зі скасуванням Studii Rutheni 1. IX. 1809 р. притих національний рух на те, щоб ще повніше і глибше виявити під проводом Маркіяна Шашкевича, що видавав „Русалки Дністрові“ 1837 р. почав нову епоху в українській літературі і загалом у галицькій громадській житті. Народні пісні були джерелом поетичного натхнення Трійці і засобом розбудження народньої свідомості. Водночас Шашкевич підняв гасло голошення проповідей в українській мові і цим зробив і в церковній житті світлий перелом. Він запалив у грудях усіх вогонь, який могол загасити хіба гробова персть.

Зіал „Руских Учених“ 1848 р. в Духовній Семинарії є в організуванні народнього життя сильним поступом вперед. Поверх 300 осіб зібралось в семинарських мурях, щоб зайняти свою національну окремішність і самостійність. Тоді засновано програму змагання українського народу. Від тоді також не боялись переслідування. виступило наше духовенство до бороть-

Перевести забезпечення свого життя значить сповнити моральний обов'язок супроти своєї рідні, суспільності й самого себе. Зробіть це в одиночному

УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
НА ЖИТТЯ Й РЕНТИ

„КАРПАТІЯ“

Львів, Ринок ч. 38 (власна камениця).

НЕОБХІДНА БРОШУРА

Новий Самоуправний Закон

ЦІНА ТІЛЬКИ 40 СОТ.

Почтова пересилка 15 сот.

Замовляти в Адміністрації „Діла“, Львів,
Ринок 10.

би за честь і життя українського народу і жертвувало останній гріш, густо-часто і ціле майло (Залуцький, Городецький і ін.) на бурси й установи, щоб придбати якнайбільше освіти на-
родові.

Цілий народовецький рух 1860-их років розвивався завдяки Духовній Семинарії. В ній повстала перша народовецька громада у Львові, завдяки якій заснували часопис „Вечерниці“, закупили багато книжок з України та підтримували зв'язки з придніпрянськими українцями. Кулішем і ін. Завдяки рухливості Данила Тарачевського і радям рали Юліана Лавровського питомці стали в університетській акції дуже важним чинником. В Духовній Семинарії відбувалися тоді і пізніше поважні наради послів. Література, театр, університетська справа, колекція українських книжок зосереджувалися в Духовній Семинарії. В тім часі працювали також студенти богословії над словником, що його видав Омелян Партицький.

Визначну роль у піддержуванні національного і громадського життя та зв'язків зі славістичним світом сповняла „Читальня“, основана з 1849 р. з почину питомця Василя Ковальського при допомозі о. віцеканцлера Ізидора Дольницького, що представив справу тодішньому ректорові о. Бохенському та дістав на закупку книжок і часописів 50 гульденів. У 50-літній ювілей „Читальні“ клікав Марко Мурава:

Треба душу з народом ділити,
Щоб нарід світаом нашим міг віджити.

Це стало справді повсякчас девізою її ідейних членів. Коли ще крім їх просвітянської роботи згадати працю гуртків господарства, пасчництва, садівництва, молочарства, кооперативу й ін., щоб відтак прийти з помічю темному народові, то заслуга читальників беззаперечно.

В Духовній Семинарії наче в мініатурі відбивалося життя цілого народу.

Як увесь нарід переживав в останнім вісто-
растолітті жахливі події, так не бракувало їх і в Духовній Семинарії. В 1829-30 упав великий сніг, що спричинив воєнність, яка викликала в Семинарії пропасницю та забрала багато жертв. Ще страшніші були роки 1831 і 1872, коли лютувала холера й косила молоде життя немилосердно та викликувала страшний переполю між живими. Польські революційні постання і конспірації стигали часто ревизії в Семинарії, а харчеві підприємства, які вицаймали від уряду ху-
що, нерідко наслідком несовісного використовування викликували невдоволення та заколо-
вали спокій, такий конейний до духовної й умо-
вої праці. А недавно світова і визвольна війна перемінювала будинок у румовище і знищала бібліотеку.

Та назагал палило тут веселе життя. Зпід ви-
соких дерев літали думки в далекі світи, а уява
снувала золоті сніги й плями. Найкращі були це
часи в житті кожного питомця, золота доба ю-
них днів, дороге й миле минуле, що вже ніколи
нікому з них не вернулося. Шуміли верхи збо-

семинарського города, як гуляло й бурлило політичне та громадське життя народу, — а в гнітній й мовчазній по кімнатах розросталося кар'єра — майбутня пістава і провід нації. Серед тих пера зааб'яв дозріла мужність і відважність свого завдання, роси надії, кришталі віри і квітла любові до Бога й ближніх. З тихих семинарських келій виходили святи, Богу віддані слуги, вірні сини Католицької Церкви, герої з посвятою в пошестях і війнах, сильні інтелектуальності — життєвий первень народу, що зберіг його від зникнення серед неволі і злиднів, об'єднав в Америці, Югославії і Закарпатті і довів до світлого розквіту й державницького зриву.

Коли в 1838 р. святити у Львові закарпатського мукачівського єпископа Василя Полюхача, видав Англії Могильницький „Радісну пісню“, а який підкреслює національну єдність.

„На Дністрі і круті Тисі руська мати
Твоїх дітей двоє як близнят,
Хоть їх розлучають високі Карпати,
Най любов і віра получать“.

З тих старих мурів виходили знамениті промовці, публіцисти, драматурги, повістари, поети (Могильницький, Устиянович, Лежогубський і ін.), визначні діячі й патріоти, політики й економісти, вчені богослови, філософи, етнографи, історики (Гарасевич, Петрушевич, Огоновський, Качала й ін.), що ціле своє трудяще життя жертвували для високої ідеї, перші організатори і дириженти хорів (Григорій Шашкевич,

Копко) і композитори (Михайло Вербицький, Анатоль Вахнянин, Матюк, Нижанковський і ін.). Словом: з тих святинь мурми звязані історія нашої церкви й народу. Ніяка важниша історія не відбулася в останніх 150 роках, в якій Духовна Семінарія не брала би участі. Без прибільшення можна сказати, що не повстала у нас майже ні одна творча установа без почину або визначної підтримки вихованців Духовної Семінарії. Кожний анатішій гість, цісарі, кардинали, архієпископи, міністри політики і громадщини, свої й чужі, уважали за відповідне відвідини й оглянути цей віковий духовий осередок. Духовна Семінарія зі своїм хором тішилася в кожній радісній хвилині Церкви й народу, заєднувала її співом і словом, сумувала в годинах вірат та відводи архієреїв, духовників і світських на місце вічного спочинку. Звеличувала вона всі церковні празники, а Єрусалимськими Утрєнями стигала безліч народу і справляла йому духові бенкети.

І коли до того додати, що Духовна Семінарія видала зі своїх питомців і настоятелів від часу свого існування кількох митрополитів, десятки єпископів, сотні церковних достойників, тисячі і тисячі священників, які збудували десятки тисяч Божих храмів, відправили міліони й міліони Служб Божих і стільки само уділили тайн та виголосили проповідей — то це буде підсумок, з яким приходять до Тебе, Український Народу, Твоя найстарша установа в 150-літній ювілею. Нехай цей дорібок буде перед Богом завдатком Твого кращого завтра!

ПРАВДИВИЙ КИЛИМ ХАМУЛИ
внесе до Вашого мешкання трохи весни — принесе гармонію краси і радості — задоволення Вашої артистичної смак!
Килими Хамули — Львів, Рутівського 1 (біля Марійської площі).
Зразки висилаємо на бажання безплатно.

пропагатором право-опортуністичних („Харківська педагогічна школа“) й лівацьких теорій (відмирання школи) й буржуазно-націоналістичних ідей в питаннях школи й педагогіки та ін. Б. К. П. про школу.

„Український науково-дослідний інститут педагогіки уявляв у значній мірі загальною базою для контрреволюційної діяльності буржуазно-націоналістичних елементів, що „обгрунтовували“ й роздмухували політичні помилки старогероїстичного Н. К. О. в питаннях системи й методів освіти, мови, примусової українізації національних меншин.

„ЦК зазначає, що всеукраїнське товариство „Педагогмарксист“, тісно зв'язане з Українським науково-дослідним інститутом педагогіки й персональним складом керівників (Соколовичський, Григорій, Пасіка) й характером праці, мало за суспільною лінією працю в тому ж напрямі, як й інститут. Товариство не то що не викрало буржуазної націоналістичної теорії в азіатизм (термінологія, правопис), теорії примусової українізації дітей нац. меншин, „виховання національної свідомості“, а навпаки, постачало „науковий“ матеріал старому керівництву нар. ком. освіти для всіх цих буржуазно-націоналістичних ухвал і для шкідливих теорій в питаннях школи й педагогіки.

„Поряд з Українським наук.-дослідн. інст. педагог., т-во було базою для діяльності буржуазно-націоналістичних елементів, а керівники його в окремих випадках навіть одверто дучилися з ворожими „елементами“, всебічно підтримуючи їх. Решта членів президії товариства виявляли просто згоду (примиренчество) з класовим ворогом й ворожими теоріями“. Всі зазначені в постанові особи та ще й багато інших працівників на культ.-осв. ниві підлягали ріжним карам включно до виключення з партії та звільнення зі служби.

Коли людину в Совдепії виключають з партії чи звільняють зі служби, то це не є така дрібниця, як ми собі гадаємо тут на „буржуазному“ Заході. Це значить в теперішні часи плачевна голодна смерть. Всі запаси споживи нагромаджені в руках держави й звільнення з державної служби — означає втрату прав на поживу. Тим більше не роастріляний й не висланий український комуніст, що для них була дорогою українська

Більшовики проти української культури.

Українську науку, термінологію і правопис признала комуністична партія за контрреволюційні.

Може ще дехто з так званих радянофілів і сумнівався щодо замірів московських більшовиків повести пляномірне нищення української культури. Але призначення комісаром освіти В. Затонського, запеклого ворога українського національного відродження й завзятого московського шовініста, цього червоного Щоголева, не викликало вже сумнівів у справжніх замірах червоної Москви знищити українську культуру. Розпочалася ця кампанія вже кілька місяців, з приходом Затонського, який почав свою „освітню діяльність“ з того, що авторів невинних українських словничків, людей, правда, безпартійних, загалом у вязницю за „контрреволюційний переклад“ московських термінів на українську мову. Тепер вже розпочалось фізичне винищення українців-комуністів, що працювали як культурно-освітні робітники. Що це не порожня агітаційна балаканина про нищення Москвою українців, то кожний може пересвідчитися

зі слідувачою постанови Ц. К. ком. партії України, надрукованої в часописі „За ком. Просв.“ з дня 16. жовтня ц. р.:

„Ц. К. констатує, що Український науково-дослідний інститут педагогіки, що мав був відігравати важну роль в будівництві політехнічної школи, у розроблюванні теоретичних проблем педагогіки й педагогії в підготовці кваліфікованих наукових радянських педагогічних кадрів, в останні два роки був замінений контрреволюційними, буржуазно-націоналістичними, петлюрівськими елементами (Бадан, Вітек, Приступа, Канюк), що керували головними (основними) його відділами й секціями. Цілком в їх руках був кабинет вищого закордонної освіти, що особливо вони використали для своєї контрреволюційної мети.

„Продукція Українського науково-дослідного інституту педагогіки була великою кількісно, але малоприслатною якісно, була носієм і

бажаннями йдуть їхні непохитні постанови. Зрештою наш герой мав унедогадні вертатись на Північ і тому мусів рішати якнайшвидше.

Тисячі дівчат, що працювали у великих крамницях „Сібер Масон“ залпили хідники: це була смертельна небезпека для кожного чоловіка, що мусів три роки задовольнятися товариством індіанок і чувашок. Мужчина з Номе вірний тій, що несподівано розбудила з недослідженої глибини його серця його мрію, пірнуз у людський крутиж, щоб одганяти гарну невідому.

Дівчина примрувала 23-ю вулицю, не озирнувшись доволу, байдужа для прохожих, наче бронзова Діана посередині „Центрального Саду“. Вона мала вибагливу зачіску, її сукаля виявляла бездоганний смак скромної дівчини і громадянки з Номе мав підставу цікавитись нею шораз більше.

Місс Кларібель Кольбі залежала до рідві скромних рибалок, що мешкали на острові Джерсі. Вона перейшла проходом надбережню, потім кілька ступнів і незвичайним відскоком, що відкрив пружність її тіла, опинилася на маленькій пароплавці, що саме готувилася до відходу. Незагаданий з Номе перестрибував трьома кроками тих кілька метрів, що ділило його від дівчини і опинився біля неї.

Місс Кольбі найшла для себе самотний кут, біля самої кабіни.

Не було холоду і вона хотіла втекти від поглядів цікавих пасажирів і дурних балачок. Крім цього була леволично втомлена і така сонна, що ледви стояла на ногах. Останню ніч пропела на „Балі Морянів“ влаштованій „Рибальчим Клубом“ і спала всього три години. Після такої ночі цілоденна праця була винятково важка і неприємна. Клієнти були ще прикріпші, як анчайло. Її виставили назавтра й ласити весь час по драбині і навіть не звернув уваги на її викирлені від тачки обличчя. Її найближча приятелька Мамі

Фретіл ововодилася з нею нині з нахвином голодом і виїхала з крамниці з тією товаришкою.

Кларібель попала у той застрій загальної байдужості і якоїсь несповності, що так часто заходить на жінки, які мусять самі заробляти за себе, настій винятково сприятливі для мужика, що хотять до них залізатись. У такі хвилини жінок томить їхня самотність, що не дає їм нічого і вони радо заміняли би її на маленьке місце в серці сильного чоловіка, що зміг би перервати прикру одоманітність їхнього існування. Тоді вони мріють про втечу, про сильні рами і головою про відпочинок. Кларібель мав у ній хвилини тільки одне бажання — трошки виспатись.

Нараз побачила вона поруч себе кремезного загорілого мужичка, в одязі з найкращої матері, хоч і без елегантності, а каледухом у руці.

— Пані, — почав розмову незграбною промаляння, у тоні мовним пошани — вбачте мені, що звертаюсь до вас, але я... я... побачте на вулиці...!

— Будь ласка, залишіть мене — нікому дівчина з якнайбільшим голодом — Чи нема способу від вас відпочитись?

— Я не належу, пані, до того типу людей, про яких ви думаєте — відповіз він знову з такою самою пошаною. — Дав вам слово чести, що не помирляється щодо моєї особи. Як я вже вам казав, я доглядав вас на вулиці і моє бажання по-вгайомитись з вами було таке сильне, що я залилася піти за вами.

— Алеж дайте мені спокій! — бороздилася дівчина.

— А ви дозвольте мені скінчити! Я сказав собі, що коли не піду за вами і не поговорю з вами, тоді страчу вас у цьому величезному та проклятому місті. І таким робом я нахожусь поруч вас.

„Докладніше буде“

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З 9 Листопада 1933.

О. ІВНІ.

Коротка знайомість.

Там, де зливаються дві течії людського моря, на рові дулиці стояв, наче підводна скеля, мужичка, що саме приїхав з Номе, одного із найбільше північних міст Аляски. Північне сонце і вітри обсмалили його лице колірами осінньої приставі. В його очах блимали ще іскри блакитних ледоиків.

Був він прудкий як лас, живавий як котлет з рева, широкий як сімична зоря. Стояв непохитно, оглушений Ніагарою звуків, що йшли від трамваїв, автомобілів, гавтажних воїв і шоферських прохлону. Громадянин з Номе нимохить вітхув глибоко на думку, що треба буде небажком поклянути це місто головокружних звуків і пабав, щоб вернутись назад до Чількот. Він провів у Нью-Йорку вже кільканацять знів після того, як виміняв золотосонний пісок, добутий важкою працею на кількасот тисяч доларів і весь був сповнений незаспокоєних бажань.

Серед юрби людей, що квапились, балакали, кричали і розбігались на всі боки, паняла за течією молода дівчина, послужниця фірми „Сібер Масон“, у напрямку 6-ї вулиці. Мужичка з плавною закримітв її і відразу сказав собі, що коли брати його погляд на красу, то вона незвичайно гарна. Після цього ствердив, що дівчина пересмикується з такою самою крплатою легкістю, як сапочка на гладкому снігу, що їх тягнуть собачки. Третє його вражіння завершилось глибоким несвіддвєнням, що він був би безмежно щасливий, якби ця прекрасна дівчина могла стати „його“, так зовсім „його“. Люди з Номе всі такі: переш їхніми

культура та котрі провадили українську культурну працю, присуджені цією постановою на бездіяльність та на голодну екзистенцію.

Читача з нормально розвинутим логічним апаратом вразить не одне місце в постанові. Але ще колишній московський письменник А. Чехов іронізував, що є люди, для яких „дважды два печная труба“ (два рази два комин у печі). Ця іронічна фраза стала справді тепер у совдепі за марксо-сталіновським „науковим“ методом цілком логічною. Хібаж не два рази два комин у печі така фраза з постанови, що продукція Інституту „була носієм і пропагатором правоопортуністичних та лівих теорій та буржуазно-націоналістичних ідей“. Закладують і сугерують московські шовіністичні вояки всі смертні гріхи за логічною чергою, які тільки вважає совітський гадмуд за провинку, нещасним українським комуністичним агентам. А справжня провинка криється лише в їх агітативній природі. Їх природа вже присудила бути пожежними. Ось і все. Всього фразеологія довгої та туманної постанови крім одної фрази, що вони — „постачали „научний“ матеріал старому керівництву нар. ком. освіти“ — є лише повною балаканиною. Доля їх вже була вирішена Москвою — вони мусять опинитися там, де їх був шеф М. Скрипник, старий керівник нар. коміс. освіти.

М. О

Молотов проти Японії.

МОСКВА, 7. 11. ПАТ. З приводу 16 роковин жовтневої революції відбулася у Великому театрі в Москві академія в приймі представників лавинної партійної і державної влади СРСР зі Сталіним і Молотовим. Голова народних комісарів Молотов виголосив промову, в якій між іншим заатакував гостро японські військові кола, що не скривають агресивних тенденцій супроти радянського побережжя. Молотов закликнув японців, що хотять викликати війну без відповідження. Політичну ситуацію від західної сторони Молотов назвав значно поліпшеною. В ділянці внутрішніх справ ствердив опанування ситуації на селі та опрацювання ситуації в промислі.

Частина промови присвячена ситуації на Далекому Сході викликала в московських політичних колах велике враження. На їхню думку ці слова стоять у безпосереднім зв'язку з демонстрацією японських літаків на радянській території.

Ще дві теки обняв Мусоліні.

РИМ, 6. 11. ПАТ. В оголошенні сьогодні декрету король затвердив оголошені димісії міністра маринарки Сіріані, міністра авіації ген. Бальбо і державних підсекретарів маринарки Руссе та авіації Рікарді. Опорожнені теки міністерства маринарки й авіації обняв прем'єр Мусоліні. Генерала Бальбо іменовано губернатором Лібії.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Англійська преса підкреслює факт уступлення ген. Бальбо та висловлює думку, що Мусоліні наразі позбувається ген. Бальбо, виславляючи його на 5 літ до Лібії, бо хоче позбутися поважного конкурента. Часопис зазначає, що подібно поступав Мусоліні з мільйоні, який в Італії, амбасадором у Лондоні. Гранді тепер, не без допомоги Мусоліні, вийшов до Італії на 3 місяці, відбито шоби зацікавитися з тією країною. Вернеться Гранді до Лондону з кітцем лютого 1934 р. Гранді, подібно як Бальбо, є противником союзу Італії з Німеччиною, а закликає за союзом із Францією при співучасті Англії. В часі, коли Герінг був частим гостем у Римі, а Італія хоче виступити в ролі речника воєнних розбродів і мирних пропозицій, Мусоліні хотів Гранді з Лондону, а ген. Бальбо з Риму, заважаючи та зосереджуючи їх ресурси у своїх руках.

Герінг у Мусоліні.

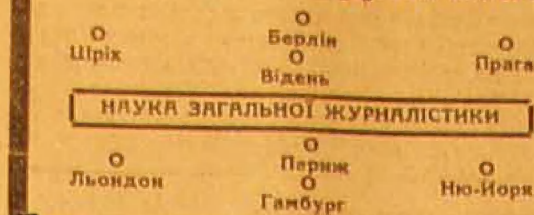
ПАРИЖ, 7. 11. ПАТ. Повідомляють з Риму, що Мусоліні прийняв Герінга, з яким відбув довгу конференцію. Комюнікат про конференцію не вийшло.

Вибори в Болгарії.

СОФІЯ, 7. 11. ПАТ. Миттєвої радзі відбулися зовсім спокійно вибори до міських рад у 300 містечках і 20 містках. Вибори принесли перемогу партіям, що входять у склад урядового блоку. Число вибраних комуністів значно зросло.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ-ФУНДАТОРИ Т-ВА ПРИХИЛЬНИКІВ ОСВІТИ!

ОДИНОКА В ГАЛИЧИНІ

НАУКА ПРАКТИЧНА
ЖУРНАЛІСТИКИ

3 години тижнево

Подрібні проспекти набути можна даром

„SCIENTIA“

Валова 11. — Собіського 12.

Тел. 31—34

Франк і долярові флюктуації.

На валютному фронті.

Поправді заголовок до цих міркувань повинен звучати: Золотий блок і долларові флюктуації. Бо франк — могутній сьогодні франк — репрезентує грошову систему цілої групи держав, що залишилися вірні зол. базі і від невдачної льондонської конференції об'єдналися для оборони „валютної твердості“.

„Золотий блок“, до якого теж Польща належить, витримав уже з успіхом перші наступні порожні групи, точніше двох англо-саксонських сестер, що рівночасно також взаємно ворогували. І саме цій обставині — суперництву доллара і фунта — завдячити треба, що Швейцарія і (головно) Голландія втрималися при золотому стандарті, хоч їхня капітуляція ось-ось здавалась доконаним фактом.

Однак усе з більшою силою дійсність починає хилитися у сторону тих теоретиків, що вже від місяців проповідують неможливість існування поруч себе двох грошових систем: золотого і відірваного від золотого фундаменту (регульованого чи маніпульованого). Тереном валютної війни стала тепер Франція і цій війні приглядається світ із задержаним відлком. Бо захитання вартості франка — це теж захитання решти „золотих“ валют (разом з поль. золотим), це остаточний сумерк паритету в його теперішній редакції.

Знамениті теоретики Кассель, Кінс, Фішер впровадили в систему фінансових практик епохальне поняття „еластичної вартості гроша“. Шведський проф. Кассель подорожує саме тепер по Європі і поширює свої думки, андрюковані в багатьох працях, живим словом. Його остання книжка („Кріза у грошовій системі світа“) звернула загальну увагу. Він кличе у свій усі краї до інфляції гроша і до реінвації з золота, як покриття банкрутів. Це — на його думку — найважливіший вихід із кризи.

Гіпотез Касселя й інших йому співзвучних теоретиків життя ще не виправдало. Щойно йдуть експерименти, осторонь яких стоїть „золотий блок“. Але чолова держава у цьому блоці, Франція, — як виявляється усе виразніше — не зважаючи на її багатство, має неабиякі фінансові труднощі. Так як у початках крізи здавалось, що вона залишиться оазою кон'юнктури серед пустині господарської депресії, а проте згодом показалося це оманом, так і тепер серед валютного хаосу світа становище Франції стає шораз трудніше.

Внутрішню загрозу франка задемонструвала недавня кабінетна криза. Анти-дефляційний наступ соціалістичного лідера Блюма був наступом широкої французької опії і він звалив прем'єра Даладіє. Та разом із тим відкиданням дефляційної петлі широкі кола французів є проти інфляції. Вони її бояться і... очікують, як того, що зявиться мусить. Пам'ятаючи досвід інфляції, тієї жорстокої ланини, по-

не її кленуть і рівночасно... купують доллари чи фунти. Мовляв — краще стратити ще кілька пунктів на них, ніж 30 проц. або й більше на депреціяції франка (така паніка недавно і в Голландії була).

Щоправда упадок Даладіє привів до влади людей тогож покою. Сьогоднішні французькі керівники теж голосно заявляють, що не підуть на інфляцію. (До речі, справжньої інфляції нема ні в Англії ні в Америці, а є тільки відірвання гроша від золотого підстави і обниження його вартості). Та якби не було — шуму, що йде довкола майбутньої долі франка, велич усім дивитися на нього, як на людину, що ніби здорова, але в мент може звалитися на ліжко з об'явами важкої недуги. Такий уже панічний настрій цілого оточення.

Для ілюстрації цих настроїв:

Крізу кабінету Даладіє випередила звишка курсу доллара. Як виказалось пізніше, причиною цього були слухи про стабілізацію амер. валюти. Тимчасом загальна думка була, що франк паде.

Очевидно міжнародна спекуляція проти франка дала вже про себе чути. Навіть в Англії появилася натиск на курс франка, за що підозрівали там... гітлерівців. Париж мусів недавно післати до Лондону за 210 міль. фр. золота для інтервенції.

Та швидко появилася друга паніка. Рувельт заповів 22. м. м. у радіо закупити золота в Європі, бо ніяк без міцного натиску не може вдержати доллара на низькому рівні. Як тільки залишить його вільній грі подачі і попиту, вартість доллара йде вгору. Ось і новий спосіб його депреціяції: закуп золота на європейських ринках. Закуп справді йдуть, при чому Вашингтон усе щедріший в ціні за уніцію золота. І ось у Франції панічний настрій росте з цього приводу, так, що міністерство фінансів і Фр. Нац. Банк мусять успокоювати цифрами розгорячені уми. Мовляв — американські закуп золота нічим не грозять стабілізації франка, хочби вони досягнули і 10 мільярдів фр....

Однак вулиця говорить своє. Вона запевняє, що швидко оголосить Франція „ембарго“ на золото, а там — хто знає, чи не появляться вслід того ще радикальніші валютні розпорядки. Далекосяглість їхня і для інших учасників „золотого блоку“, отже і для Польщі, булаб тоді очевидна. Тому ця справа нам близька.

В. Несторович.

Студентські плаці, мундари

Військ. присп. і пластові КАЗКОВО ДИШЕВО лиса у вирібні

„ЦЕНТРУМ“, У ЛЬВОВІ, ВУЛ. СКАРБІНСЬКА 4
Телефон 72-84, напроти кіна Агатики.

Німеччина і Союз Народів.

БЕРЛІН, 7. 11. ПАТ. Міністр закорд. справ Нейрат виголосив учора в німецькому клубі виступ про відношення Німеччини до Союзу Народів. Останнє рішення німецького уряду означає зворот в німецькій закордонній політиці. Союз Народів переживає кризу, якої джерелом не є виступлення Німеччини, навпаки розвиток відносин з Союзом, які викликали цю кризу, призвели Німеччину до виступлення. Якщо Німеччина рішлася виступити з Ліги, зробила це в надії, що сповна співпраця спричинить зворот до кращого. Однак ця надія не оправдалася. Дальше промовчання торкається справи охорони національних

меншин. На його думку Союзом не вдалося загарантувати елементарні права до розвитку власної культури. Своім виступом німецький уряд хоче зати товчок до нової мирової політики і має надію, що тим способом прислужиться не тільки самому Союзові, але правдивій ідеї об'єднання народів і відкинується від теперішнього союзу до кращого. Досвід учить, що треба стосувати інші методи. Аж коли головні держави стануть біля себе як рівні, можна буде говорити про відновлення світової організації народів. Такий є зміст маніфесту, за яким німецький народ відбачив відділі віддасть свій голос.

Румунський режим на Буковині.

З усього повзання букарештської влади лише червонощкий „Лас“ — та з таких статей букарештської преси виходить без сумніву, що Емінекула „Дуле Буковина — весела країна“ перемінюється поволі на безприману козовію, а може навіть на сумну релізію. З Буковини виходить маса гроша в промислі, а не приходить нічого. Край біжить на очак, улада культурно. А

до того всього ліги Буковини не то неші, але навіть і саміх буковинців-румунів під ноги регатників, що їх іменують на всяку зверхок й загалом більшоваріву посади. Найліпший доказ на те, що цього року іменував в Румунії близько 30 нових судів, а з того ані одного, не маємо вже українця, але навіть ані одного румуна з Буковини.

ПАРИЖ, 7. 11. ПАТ. "Nix Pariaien" пові-
сте з Люксембурга, що в останньому часі Ні-
тина виявила величезне запотребовування на-
зльозу. Агенти, які скуповують цюльозу,
протяг декк поитт оживленнях видавничого
в Німеччині. Тимчасом міродатні джерела

пояснюють, що застосовувачи цілюльсон для фабрикації паперу не видержую критики. Потрібна поєна до фабрикації вибухових матеріалів, для якої необхідна нітрогліцерина. Одночасно зріс імпоррт заліза, міді і нікелю, яких Німеччина потребує до фабрикації воєнних матеріалів.

БЕРЛІН, 7. 11. ПАТ. У аляку а прыгата-
валі у Міхені святам 10-цітга першага нацонал-
сацыялістычнага павстання пдбулася аезд даражн-
бояных формацый. Велі учаснікі прыблуді у гітле-
рыяскых адностроях. Промову вытасюся бумажай
порукамі, тапер прэзідэнт брэслаўскай паліцыі.

Гавнес, підкресливши, що Гітлер - це той, який дав пислів туди, що живе в серці старих бови ків. Сьогодні, після 10 років ми прибули до Мінхелу, щоб віддати в руки Гітлера давні пра- пори

МОСКВА, 7. 11. ПАТ. Н. Сенкеґі в честь делегації польської авіації шеф військової авіації ген. Алксієс вилетів на руки полк. Райського тост, в якому заявив: „Мію надію, що ваша візіта доповнить познайомитися з нашими асодутами, особливо в ділянці летунської конструції та причиниться до зміцнення польсько-радянської приятилі задля забезпечення миру“. Опісля ген. Ал-

кейсе висловив тост у честь розвитку польської
армії.

У відповіді полк. Райський іменем польської авіації в армії дякував за прийняття і висловив надію, що його приїзд до Радянщини спричиниться до зближення не тільки обох авіацій, але й армій та народів. Офіцера полк. Райський висловив тогочасні роздуми про розвиток радянського летунства.

БУЧАЧИНА

На звані Громадського Комітету Рятунку України у Львові закликає в Бучачі Повітовий Комітет Рятунку України, аложений з представників усіх українських по-
літич. і економіч. товариств та організацій. Повітовий
Комітет об'єднаними в анкету підготував справу націо-
нальної жалоби і протесту в поліції, а також подбав про те,
щоб в кожному селі заклалися місцеві комітети, яким
вказано візирь резолюцій, як їх мали узгодити грома-
дани на зборах у дні 20. жовтня ш. Р. Кожен власнідок відпо-
відно подія у Львові прийняв заборона публічних мітіабо-
в. Повітовий Комітет писав до всіх місцевих комітетів
близькі із званням, щоб експікували на той день збори
на основі арт. 18 а) закону про збори. В усіх майже селах
учасного повіту відбулися в тому дні такі збори, на
яких відповіли реферати про положення на Вел. Україні
власники або місцеві референти, або референти з Бучача,
які в тому дні розіслалися в повіт біля 20. Повітовий Ко-
мітет крім об'єднаних видрукував газетари з повідомлен-
ням про панахиду в дні 20. X. Касисидри розіслане в
поліції і реалізовано до всіх комітетів по селах. Голдисте за-
явити, що вже самі такі касисидри робили сильне вра-
діння на людей. В самому Бучачі відбулися в тому дні
паніхда в церкві оо. Василіян в год. 12. вночі, а в год.
десод. відбулися в селі Тала „Мішанське Братство“
збори на підст. арт. 18 а), на яких було поверх 200 людей.
Возвуканням длох рефератів про положення на Вел.
Україні, прибуті узгодили відповілі резолюції. Крім
Повітового Комітету Рятунку України в Бучачі на термі
ст. повіту оскудуєтся Комітет Рятунку України на судос-
у округу Монастирськє, в яких Повітовий Комітет тісно
підпирати. Жертви, вібраки в першач у тому дні на
паніхдацію акції допомоги голодним України, привісалі
сказати злоту.

БОГАТИШЧЕНА.

День 20. Х. громада *Пукі* відзначувала різдво. В церкві була торжествувальна Служба Божа, на котрій о. парох *Камей* відчитав пасторський лист, а потім ще і із *Мелі* промовів о. д-р Г. Костельника котра зробила із *распутіх* велике враніння. З церкви всі члени товариства пішли до читальні, де вислухали *свідчення* і *випиручові* реферату о. Соловйя про останні події на В. Україні та *кваліфі* відповідні промови *розмови*.

У той самий вечір відбувся його день терестини, поєднуваний із святком відкриття членів товариства, де він викладав реферат про злочини на В. Україні і закликав до боротьби з ними.

ГРЕЙВУДНА А.

Впродзі у українській гр.-кат. діяльності, до якого належать 22 землевласні громади (пов. Ровні (Суч.) нема директного Громадського Комітету Раїунку України, одначе тутешні громади власнитували 19. жовтня - 18 р. день жалоби. По всіх гр.-кат. церквах відправлено богослужіння на котрих був вішаний Пастырський Лист гр.-кат. митрополита з відпозначеним подякуванням. В цей спосіб і тутешні громади прилучилися до загальної народної жалоби і боротьби проти того, що діється на Вел. Україні!

PREMIUM 4

Співзвичайні бажання Центрального Комітету Радуну України, постійний Комітет Радуну України в Цілому обсязі, що в дні 20. X, відповіли громадяни ради чому дати участь у панатині в місцевому православному обсязі.

А ВИ СТАЛИ ВЖЕ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКО-
ГО Т-ВА ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ У ЛЬВОВІ?
МІСЯЧНА ВКЛАДКА 50 СОТИКІВ

ухваленні протестних резолюцій під час зборів замінує наради. При цьому не можна вважати мовчазного факту, що особисті із закликом до участі в нарадах і нарадах, розвіданні по місті, похитрами поліції/агенти.

В селі Шпанів коло Рівного заборонили відправити в церкві панатиду за жертви за України і підчас Служби Божої весь тас стояв під державою поліції.

KEHSDA.

Зборення української козаччини в Жечеві відбулося 29. м. ж. в домі пра-в Бачишчанка. Наявності 15 осіб. Після загального слова голови Українського Клубу в Жечеві п. Б. Бачишчанського присутні обговорювали сучасний стан на Вел. Україні та розклали над зброєю португунку для Рідного Краю. Зборя закінчується ухваленням резолюції ділового характеру, яку, як і інші заходи, передамо до виконавчої Ради Українського Клубу як інституту агітації і загальної відомості у Жечеві. Раду Українського Клубу тепер теоретич: Євген Євдокимович — голова, Маняр Кешірін — наст. голова, Михайло Дивиський — секр., Микола Троцький — скарбник, Петро Ковалів — обліковець. Рада рішала улаштувати в найближчому часі виставку і чайний вечір. Інформаційну працю, видати добродійну листівку висвітлює зворотної посилки на Вел. Україну і т. д. в подальшіх програмі контакт з іншими значущими українськими і міжнародними організаціями.

Кореспондент "Ле Журналь" повідомляє з добре поінформованого джерела, що третя республіка Гітлера буде остаточно утворена 20. жовт. До того часу буде переведена уніфікація Німеччини знесенням союзних держав, країн теперішнього центрального уряду. Склад нового кабінету має бути такий: канцлер Гітлер, віцеканцлер Гес, закордонні справи Пауел, фінанси Поліц, національна оборона ген. Ерн. шеф штабу ген. Вільомберг, райхсверга ген. Райхелен, юстиція ген. Гельбел, справедливість Фрэнк, торгівля Рубебах, внутр. справи Фрік, нац. господарств Шмідт, харчування Даре, голова державного трибуналу в Ляйпцигу Гітлар.

Тим способом, лише часом, разом з уніфікацією прийде об'єднання райхсверу з державною персоніфікованою Гітлером.

В Бельфасті прийшло минулої неділі до злучних заворушень між членами Ірландської республіканської армії та поліцією. Поліція хотіла розв'язати протестаційне віче республіканці обкидали її каміннями та кричали „Хай живе де Валера! Хай живе Ірландська республіка!“ Тоді поліція рушила в гумових пальтах, наслідком чого прийшло до бійки з особистими втратами. Влада вислала панцирні самоходи які швидко після трьох годин завалили стріли.

У ЧЕСТЬ НІМЕЦЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ

ПАРИЖ, 7. XI. ПАТ. Міністр промислу та торгівлі Ейяк видав прийняття в честь німецької делегації, яка приїхала до Парижа задля переговорів у справі францусько-німецького торговельного трактату.

НОВА ПАРТІЯ У ФРАНЦІЇ

Виключили з партії.

ПАРИЖ, 6. XI. ПАТ. Після оживленої дискусії нар. рада соціалістичної партії постановила виключити з партії послів Ренодела, Марсета, Кереля, Монтаньона, Деата, Дешізо та Лефонта. Інші соціалістичні послі, які в голосуванні над заявою довіря для уряду Даміана голосували за урядом, дістали покинувши лише пересторогу. Несоціалістичні послі, які одержали пересторогу, як і численні прихильники виключених послів, постановили створити нову партію, на перший конгрес відбудеться 3. грудня ч. р. На зборах, на яких обговорювали цю справу, кричали: „Хай живе Жорес! Хай живе французький соціалізм!“

Свята 1. листопада.

РОГАТИНЩИНА.

15-ї роковини великих Листопадів ми відзначаємо Рогатин торжественною Службою Божою та панахидою за подіганих, яку відправив місцевий парох Богослуження закінчилося гимном-молитвою „Боже Великий“. Також величаво відзначено Листопад у Пукові, де до відправи Служби Божої та панахиди стануло двох священиків. Богослуження закінчилося гимном „Боже Великий“. Збірку в церкві передали на фонд українських інвалідів. Також по інших селах вітні відзначено 15-ї роковини нашого криву торжественною Службою Божою та відправлено панахиду. Всюди перепроваджено збірки на українських інвалідів.

57101.95

Першодостопадові роковини святкувало населення в парохіяльній церкві у Стопчатові, куди являють Ядзонія і Коназіада, Свято пройшло величаво. Парох о. Бехтазовський відправив Службу Божу у величній Сіні, прибраній віцями і цвітами могли в бараним хрестом і кушем казани в головах. Співав дуже гарно стопчатівський хор під дир. Петра Чукура. Присово о. Бехтазовського збрива на вірних, що битком відносили церкву, помітне враження. В часі богослуження була збірка на українських ішазіада.

**Лише один гатунок
направду найкращий**

ЦЕ ГАТУНОК ТУТОК

PRIMA AIDA

150 HT. 3A 35 COT.

Ревізії й арештування.

РОГАТИНЩИНА.

Перед листопадом в цілком рогагинському повіті арештовано масові ревізії та арештування. І так у Рогатині арештували студ. М. Шингала, І. Оштинко, В. Ізидора, з Вербиловця двох братів Шербаїюка, з Підгороддя М. Лісового, з Пукова Я. Васильова, І. Лущина, з Дібринова кількох сільських хлопців. Всіх їх тримали в місцях арешту в Рогатині і по тижнях, себто 4 листопада, звільнили всіх. На Північню арештували сільсько-го хлопця, в котрого знайшли летючку "УН" (це перше збройне арештування в цьому глухому селі). Встановили його до арешту в Бережанах. Але що там, арешти преповнені, то відіслали його назад до зв'язки в Рогатині. — Багатоох арештованих по придержанні на розтерку в дні 1. листопада з двох-трьох тижнів, на-ста не подіючи причин придержання.

ЗБОРІВЩИНА.

Вночі з 27. на 28. жовтня ц. р. по переведенні ре-визії поліції приарештувала Іж. Ф. Гоголя, агронома з "Сільського Господаря" та І. Нозаківського зі Зборова, М. Доберчака з Оліва, В. Кривомаса з Підгайчик, Я. Левицького й Чорного з Озірної, М. Григорю-вича з Поморян, Полевого з Ярочевця і С. "Супчика" зі Залозень. Всі арештовані, крім С. Супчика, перебувають в арештах у Зборові. Причини тих арештів невідомі.

ТУРКА.

Дня 2 ц. м. перевела поліція в Турці н. Стр. рев'ізії, і потім арештувала гімн. учнів М. Рожнятського, М. Келесана і Семена Іжика.

НОВИНКИ

— ПРИЙМАЮ ЯК ДАВНІШЕ в моїм денти-стичнім заведенні Сикстуська 17. від 9—1 і від 3—6. НАСС. 567 1—3

— Відома кравецька робітня у Львові ВАСИЛЯ ГРЕСЯКА перенесена під ч. 23 вул. Сикстуська, III. сходи, I. пов. Приймає замовлення на 40 проц. дешевше на мужеські вбрання, реверенди. Най-ліпші матеріали на складі. 463 11-20

— Футра мужеські й жіночі виконує по най-новішим фасонам дешево й солідно Євген Гови-кович, Львів, ул. Домініканська ч. 4. 324 27-30

— Загрожений наш бастіон. Жахлива ситуа-ція, яка витворилася на Лемківщині, грозить повною загрозою цьому нашому найбільше на захід висуненому бастіону. Все українське громадянство мусить освідомити собі вагу по-ложення, а до того допоможе йому брошура „Лем-ківська Проблема“, написана родовитим лем-ком. Ціна 30 сот., порто 5 сот. Замовляти: „Дру-жина“ — Lwów, skrytka poczt. 323, (Конто ПКО 410.928). 555 3—7

— Панахида на могилі Маркіяна Шашкевича, до мала відбутися заходом читальні богосло-вів у вівторок 7. ц. м., буде відправлена в четвер 9. ц. м. в год. 2.30 пополудні.

ДАРОМ

І ЗНАМЕНІТІ Н О Ж И К И до ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. цайки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7. і Коперника 15 а.

Почтові висилки відвратно.

Хто предлажить цей вирізок отримає гарний дарунок.

— Ателіє мистецької реклами. При Україн-ським Т-ві Прихильників Мистецтва улажують походи йистції „ателіє мистецької реклами“. Наші фірми і установи матимуть тепер де звер-нутись за всіма рекламними і пропаганди-стичними речами, тим більше, що там гуртуються не лиш графіки та маларі, але й фотографі, електротехніки й архітекти Ателіє в міру зро-сту потреб і розуміння для мистецької пропа-ганди поширюватиме круг своїх співробітни-ків, щоб дати працю молодим, здібним та ви-нахідливим людям.

— Нові концерти. Концертне Бюро Тірка довідомляє про новий концерт відомої пісень-сарки Ганки Орлоніної, який відбудеться у залі кіна „Аполло“ 9. ц. м. Другий концерт спі-вак віденської опери Йосифа Мановарди, що має регарний бас, відбудеться 13. ц. м.; у про-грамі оперові арії та пісні найвишарніших ко-мозиторів.

— Спортивно-лікарська порада Українсько-го Тісненічного Т-ва у Львові, відчинена від 2. листопада до 15. грудня ц. р. в доміцї при вул. Козаровського ч. 15, приймає до лікарських окладів спротовців мужчин в понеділок і четвер від год. 7—8. вечором, жінки у вівторок також від год. 7—8. вечором.

— Стан води на Сані в вівторок рано змен-шився був, та наслідком дощу збільшився зно-ву і пополудні виносив уже 3.80 и понад нор-мальний рівень. Вода в гір припливає, тому рі-вень води ще збільшиться. Грише „Чуваю“ під водою. Передмістя Вовче загрожене.

Чи Скрипника вбили чекісти?!

СЕНЗАЦІЙНА ВЕРСІЯ ПРО СМЕРТЬ СКРИПНИКА.

Аг. ВУ подає:

„У ч. 3 офіційного органу ... оловного штабу російських фашистів“ „Фашист“, що ви-ходить в Америці, поміщено сензаційну статтю п. н. „НЕВДАЛИЙ ЗАМАХ НА СТАЛІНА. — ВБИВСТВО СКРИПНИКА ЧЕКІСТАМИ“. Чи таємо там таке:

„7-го липня ц. р. член ЦК ВКП, заст. укра-їнського совнаркому Микола Скрипник при-їхав з Харкова до Москви, щоб вбити Сталіна.

Коли прийшов з тою метою до Кремля на ав-дієнцію до Сталіна, довідався, що мусить рані-ше піддатися добровільній особистій рев'ізії і віддати зброю, яку при собі має. У відповіді на це Скрипник виняв раптом з кишені ре-вольвер і заявивши, що не дозволить цього, зробити з собою, пішов мершій до кабінету Сталіна, щоб його вбити. На порозі кабінету вбили його чекісти стрілом з револьверу, який поцілив його в зад голови.“

— Демагогія чи щось інше? „Новий Час“ у числі з 6. ц. м. накинута знову брутально (ко-трий вже раз?) на Спорт. Т-во „Україна“ за те, що перша дружина Т-ва розіграла 1. ц. м. зма-гання з „Гасмонеею“ нібито в часі богослужен-ня. Тимчасом усі знають, що 1. листопад не є у нас святом жалоби, але святом радості і ні-якої заборони грати в тому дні ніхто ніколи не видав. А щодо того, нібито „Україна“ грала в часі архиєрейського богослуження, то треба пригадати, що в дні 1. листопада були у Львові богослуження у всіх церквах від год. 8—10. ра-но і тільки в одному св. Юрі Ст. Божа почала-ся в год. 10. Колиж змагання „України“ почали грати в год. 12. вполудне на Цитаделі, отже в середині міста, то хіба мали час бути того дня на богослуженнях чи то в своїй парохіальній церкві, чи навіть у св. Юрі. Та „Новому Часові“ не йде про справу, він мусів зайвий раз копну-ти Товариство, котрого І. дружина вибилася на добрі дві класи понад усі українські спорт. дружини у Львові і має шораз більші симпатії серед громадянства. Якби „Нов. Часові“ зале-жало на самій справі, якби він не кермувавсь пустою демагогією, то повинен був у першу чергу нап'ятувати тих, що в дні нац. жалоби (29. м. м.), коли у всіх церквах, а також у св. Юрі, йшли відправи, влаштовували свої зма-гання. А тимчасом „Н. Час“ того не тільки не нап'ятував, а ще й помістив з тих змагань не-вличезну рецензію! При кінці замітимо ще, що „Україна“ розіграла 1. ц. м. змагання з „Гасмо-неею“ також тому, зби дохідом з них покрити свій давній довг в УКТОДІ. при чому зараз по змаганнях зложила в нашій Адміністрації ще й окремий латок на українських інвалідів. А найцікавіше в тій цілій справі те, що непере-брічну кампанію на сторінках „Нов. Часу“ проти „України“ веде людина, що зложила бу-ла ще так недавно нац. фронт і була загально бойкотована. Тепер ця людина дає на сто-рінках „Нов. Часу“ лекції патріотизму та вчить націю, що добре, а що зле, що нам можна, а чого не можна. Справді: Difficile est satiram non scribere.

— Нечуваний зріст безробіття серед україн-ських працівників, яке в останніх часах при-брало розміри страхотливої катастрофи, ціл-ковита безвиглядність на якунебудь поправу загальної ситуації та заміле зацікавлення українського громадянства справою безробіт-тя, привели до безробітних започаткувати ак-цію в справі боротьби з пошестю, яка загро-жує існуванню не лише теперішнього, але і бу-дучого покоління. 24. м. м. відбулися ширші сходили львівських українських безробітних умових працівників, на яких вибрано Тимчасо-вий Комітет, який має допровадити до створен-ня постійної установи, що мала би зайнятися систематичним поборюванням безробіття серед українських умових працівників та перевести реєстрацію всіх українських безробітних пра-цівників, як у Львові так і в краю. В зв'язку з цим, підписаний Комітет взиває всіх україн-ських працівників, які ще не зареєструвалися дотепер в Нар. Орг. Українців м. Львова, щоб у власному розумінню інтересу негай-но подали такі дані: 1) Ім'я і назвище. 2) Точна адреса. 3) Вік, стан, та кого має на удержанні. 4) Освіта загальна і фахова (з докладним по-данням де і коли набула). 5) В яких установах чи підприємствах дотепер працював, в якому часі та в якому характері. 6) Відколи є без пра-ці та чому (редукція, ліквідація установи і т. д.) чи може ще взагалі не мав праці. 7) В якій ді-лянці бажав найраніше тепер працювати. 8) Е-вентуальні зауваги. Комітет уявляє шоденно в доміцї Союзу Українських Приватних Служ-бовиків „СУПРУГА“ у Львові, при вул. Копер-ника 26/1. від год. 10. до 12. — За Тимчасовий Комітет Безробітних: Степан Глембоцький, Степан Капустяк.

— Спиртний монополі захитаний. Тому що до-ходи зі спиртного монополі заедно спадають, заноситься на вилдержавлення цього монополі і введення вільної торгівлі спиртом. Зачувати теж про план заведення акцизної системи на спирт.

— Вибори до міської ради в Тернополі. Зачу-вати, що вибори до міської ради в Тернополі

визначено на 10. грудня ц. р. У зв'язку з тим по-ділено місто на округи й обводи, однак цей по-діл покищо невідомий. Головою виборчої комі-сії є віцепрезидент окружного суду д-р Венди-ховський.

— Директорів трамваю і газівні потребує Львів. У зв'язку з невідновленням контракту з директором Барвічем львівський магістрат роз-писав конкурс на посаду директора львівських трамваїв. Одночасно розписано конкурс на ста-новище директора міської газівні, опорожнене Іж. Жардецьким.

— Загадочне вбивство свідомого хлопця. Трагічна подія скоїлась у Воютичах, самбір-ського повіту. А саме двома вистрілами з кріс-положив хтось на місці трупом молодого сві-домого хлопця Петра Михайла, в часі, коли він 1. листопада по повероті з церкви читав при відчиненні вікні газету. Стріли походили ззадвору. В хаті сидів з покійним його брат Юліян, якому нічого не сталося. В похоронах покійного, які відбулися 3. листопада, взяла у-часть уся околннча молодь, якій він був значий зі своєї ідейності та патріотизму. Нероз снів він і в самбірській в'язниці. Слід згадати, що Воютичі є польсько-українським селом, а не-давно заснували там „Стшельца“. У зв'язку з цим вбивством арештували брата покійного Юліяна, якого відставили до слідчого арешту в Самборі.

ЖОРНА ?

— Львівська хроніка. В Алеї Фоша кинулася під трамвай 32-літня Розалія Августин. Тяжко поранену забрали до шпиталю. — При вул. Ли-стопада 4. уже пятий раз із черги старалася втрутити в причини нервового розстрою маніку-ристка Ст. Баранська. Її забрали до шпиталю. — На вул. Сонішній впав у канал ем. в'язничий сторож Василь Кубаш. Пораненого тяжко за-брала рятунова стація до шпиталю.

— Після вбивства на Знесінні. Вбитий на ос-нові приказу злодійського суду „дінтоїри“ на Знесінні Едмунд Соколовський це 24-літній син секвестратора скарбового уряду у Львові. Скін-чив він 6 гімназійних клас. Далі не хотів учити-ся, а став приставати з підозрілими типами. О-дин робітник із Кривич зізнав, що бачив, як Соколовського вело під руки якихсь двох лю-дей. Поліція ствердила, що тими товаришами Соколовського були 19-літній Туркевич, син трамваєвника та 21-літній Сохаський, теж син трамваєвника. Далі поліція ствердила, що Соко-ловський вимантив від ватажка циганів значну суму грошей нібито на це, щоб передати їх ци-ганові жінці, що сиділа у в'язниці. За це Соко-ловського суд засудив на 6 місяців в'язниці і тут заприязнився він з кишен. злодіями Туркеви-чем і Сохаським, також гімназійними ученика-ми. Соколовський грозив товаришам, що коли не даватимуть йому грошей, видасть їх поліції.

— Краєва хроніка. В Дрогобичі 38-літня Іта Ліберман відтяла своєму нареченому, 46-літньо-му Мозесові Ерліхові ножем кусник носа, пе-реконавшись, що він не думає з нею ожени-тись. — В Сокалі арештовано касієра місцевої шадниці, Михайла Козака, що допустився гро-шевих зловживань. — В Рівні пов. Калущ селянка Анна Худик задусила сина і повісила наслідком родинних незгоди. — У Волчків-цях пов. Снятин убив хтось 69-літнього Миколу Оніщака, що мешкав в світній хаті. — Гурток комуністів, що сидить у стрийській тюрмі, хо-тів вчора, як у дні 16-их роковин більшови-ської революції, уладити демонстрації. В'язничий сторожа та поліція зліжидували авантюру. — У Вишнівці впав у вівторок перший сніг.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ-ФУНДАТОРИ Т-ВА ПРИХИЛЬНИКІВ ОСВІТИ!

— Чаплин у бандитів. Поліція ствердила, що останніми часами найшли на Голлівуд гентстери (бандити), які скоплювали фальшованих акторів. М. І. схопили були відомого актора Чаплина. Випустили його на волю, як одержали 25.000 дол. Загалом ця ватага скопила було 14 гоним, переважно багатих акторів. Дістали від них по 500—15.000 дол.

— Музей Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові, вул. Чарнецького 24, мав у місяці жовтні ц. р. 92 металогові числа приросту до ч. 24092 включно. В поодиноких відділах прибуло предметів: археологія 37, побутова старовина 1, історичні пам'ятки 4, етнографія 57, рисунки 17, деревини 9, репродукції більші 20, малюнки 59, альбому репродукцій 4, фотографії 146, монети 69, банкноти 28, медалі 4, жетони 3, печатки 20, фотокартки 10. Жертводавцями були: о. Бугера, д-р Брігглер, Бойко О. І. М., проф. Гайдушок С., Гела С., інж. Дурбак П., Дурбак Т., дир. Дорошенко В., Дорош Р., ред. „Енциклопедія“, о. Каштанюк, проф. Котович А., учнт. Кучер В., Качмарський, Крупа, Кудрик О., о. Карпинський П., д-р Левицький В., Луцький В., Липка О., проф. Лаврівський, д-р Масюк-внич М., ред. „Нової Хати“, мгр. Ольхівський Б., д-р Полянський Ю., вітл. Перегінський С., Петрів Я., Пилипчук Г., Ролявер Й., о. Садовський В. Д., упр. Сакаль О., д-р Січинський В., дир. Скопчик Я., Сташків В., Суриач М., ред. Таранько М., Теодорович Я., Ткачівський С., Федик С., Цинкаловський О., Янушевич Л., інж. Ярш С. Управа Музею складає всім ім щиро подяку. Відвідувачів було 200, в тім три шкільні прогульки. — Управа Музею НТШ.

— 3 Т-ва „Зоря“ у Львові. Перші ширші сходни членів, ополучені з чайним вечором, відбулись в неділю 12. ц. м. Сходни ремісничої молоді відбуваються щонеділі пополудні. Жіноча секція улажує для своїх членів курти: трикотажу і жіночого та дітчого крою, а також лекції чужих мов. Зголошуватися щодня вечором у Т-ві „Зоря“, Львів, вул. Вірменська ч. 25.

3 концертової салі.

ГАСПАР КАСАДО.

У братії віолончелістів легко зорієнтуватися: загально відомо, що на лавинному Піппілі стоїть Паблю Казальс — одиникий, безконкурентний, якого трудно підпорядкувати навіть категорії „найліпший“, тому, що він є таким самим феноменом між віолончелістами, як Тосканіні поміж диригентами, чи яким був Бусоні між піаністами. Після Казальса йдуть безпосередньо рівній мірі Грегоріо Патігорський (відомий у Львові з виступів в останніх роках) і

Гаспар Касадо, якого потім ми вчора. Ні одного з них не дорівнює такі знамениті пір-туби як Майнарді, Маршалль, Феальдеші — чи навіть сам Фаурман.

Касадо виправдує всі сувераніти про його мистецтво, що прийшли про нього з Заходу — тому не диво, що й між львівським публікою не було про нього суперечливих думок, тільки беззаперечне, загальне захоплення. Крім агаданого Патігорського, Львів на чей ще віолончеліста, який так суверенно потолі своїм інструментом. Варко сказати, чим Касадо захоплює більше: чи могутнім, соковитим темом, чи нечуваловою со-дожністю кантатени, чи найвищою виртуозністю техніки чи врешті своєю глибокою музикаль-ністю. Не диво, що при них всіх прикметах, усі вищевказані твори вишши Ідеально — і знову вище відати першества інтерпретації чи то концерту Бокеріні. Якій селішли в йому про-блемки в тілви Бетовена але й сьогочасної італійської мелодики Ренірі! — чи суїти Ба-ха, чи фантазіям Шумана чи врешті „прінципи-ми“ в роді „Менуєта“ Патеревського чи „Маур-ки“ Поннера. Після довгих літ відсутности знову з'явився на концертній естраді акомпаніатор д-р Штайнбергер як рівноправний партнер вели-кого концерганта.

ант. руд.

Пописи.

СЯНІЧЧИНА.

Розв'язання читальні „Просвіти“ в Сторожках Малих. Письмом з дня 30. жовтня ц. р. повідомало повітова стар-ство в Сяноці Філію „Просвіти“ в тому місті, що Во-єваський Уряд у Львові своїм рішенням з дня 4. жо-втня ц. р. ч. БП 62/197 Просвіти/33 розв'язав читальню „Просвіти“ в Сторожках Малих, пов. Сніг, не подю-чи ніяких причин. Відомо тільки, що двоє видавців цієї читальні, а саме Максима Бакалика і Теодора Ганаса за-судив у жовтні ц. р. суд присяжних за комуністичну ді-яльність, першого на 3 і рік, другого на п'ятора року в'язниці, а розвадження громадянських прав. Це мабу-ть і причина розв'язання читальні.

СПОРТ.

ЛЕШЕТАРСЬКИЙ КУРС У СОКОЛІ-БАТЬКУ.

В неділю 12. листопада ц. р. розпочався С.-Б. ле-шетарський курс і суку справу, які відбуватимуться на площі С.-Б. Курс буде теоретичний і практичний. Запи-сатися можуть усі, члені й нечлені. Для вступу о-б'являється вписове 1 зол., для членів безплатно. Зголош-уватися на курс можна щоденно в доміні С.-Б., Львів, Руска 20, від год. 19—20. Курс вестиме з-р. Іван Мриш.

ЧЕРНИВЦІ: ДОВБУШ — РОБІТНИКИ 2:0 (1:0).

Змагання за мистецтво Букарин, розіграні в неді-лю 5. ц. м. Українська дружина мала слабого суперника,

тому вирішила гру у свою користь такою грою, як не в переконуючому стилі, бо на всі грати Довбуш до-ли на висоті. Ворота стріляли: у першій половині Ма-гайлюк 1 (18. мін.), у другій половині Ступаківський 3 (мн.). Тому, що мистець скоро вейр і було вже темно, суд-дя перервав змагання 10 мінут перед кімцем.

Табеля буквинської А-класи по найбільшій кілько-сти виглядає так: Ян (9 п.), Довбуш (7), ЧФР (6), Род-ники (3), Макобі (2), Драгош Вода (1).

3 ДЕРЖАВНОЇ ЛІГИ.

По незлічній катастрофальній поразці (Борис-Гарбарню та львівська дружина, хоч не дожили перш-П програма у змаганнях за вержання в Лігу, не вдер-жались мабу-ть у дальшій конкуренції і злетіли до 3-ї кружної Ліги. Зате Погона, перемігши високу ЛІС, в-пчинилися на першому місці в табелі. В майбутньому ділю відбудуться у Кракові останні з цього сезону зма-гання за мистецтво Ліги між Краковією і Рухом. Яким дерсможє Рух, то здобуде мистецтво Польщі, який так-ки ремісує, то мистецтво здобуде Погона.

ЗА ВХІД ДО ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

У рамках змагань за вхід до Окружної Ліги від-бу-дуться в неділю 12. ц. м. стріли: у Львові Погона — Б — Огніско, у Станіславові Реверс — П. Сокіл. Ті стрі-ловни би виявити, котра з тих 4 дружин відоміть собі Окр. Лігу.

ГАКІВКА.

В мин. суботу відбулися загальні збори Львівсь-го Окр. Союзу Гаківки (ЛОЗГЛ) при стічучасті майже всіх клубів (38 голосів). По відомленнях — кселем за-домлення зложив дир. Ор. Радловський — ухвалено 15 солаторію управі і вибрано нову, при чому глазом став знову п. Загурський. Союзники капітаном вибрали п. Ст. Конашевича. В цьому сезоні львівська А-класа буде складатися з 6 клубів: 1) Погона, 2) Чорні, 3) Де-лія, 4) Україна, 5) АЗС і 6) переможць з мичу Палади-Бгуза. Б-класа матиме дві групи.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

ВІДЕНЬ: Адміра — Гаконг 2:0; В. А. Ц. — Ф. А. Ц. 3:1; Раді — Вакер 6:3; Спортклуб — Вієнна 3:3. Лтві-— Австрія 2:0; Він — Лібертас 3:1.

ПРАГА: Славія — Наход 5:2; Телавіер — Спарта 0:0; Вікторія (Пільзно) — Вікторія Жижков 5:1; Жиж-це — Богемієнс 5:1; Кадіно — Чехіє Карлі 3:3.

БУДАПЕШТ: Гунгарія — Ференцварос 1:0; Буда-— Бочкай 2:2; Уйвешті — Кішвешті 3:1.

Нові книжки й журнали.

НОВА ХАТА, журнал для пеняння домашньої кул-тури. Рік IX. Ч. 11. Львів, листопад 1933. Зміст: В. Ста-ський: Оксана Литуринська; Льогіма; Лист до Анни; Ді-ціон Сурман: Як я вибирав „Міс Україну“; В. Д. Шер-рін: одної шлюбної суми; К. Дашиничева: Ляшко ста-ниці; О. Я. господарини; Бібліографія; Річні вісти; М-шель Давє: Ляпи на снідках; Ілюстрації.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр.

Середа, 8. XI. год. 7.30 веч. „Весілля“.

Четвер, 9. XI. год. 7.30 веч. „Тоска“ оп. Пучіні (виступ Мих. Годинського й Лі-дура).

Театр Різноманитностей.

Середа, 8. XI. год. 7.30 веч. „Моя сес-тра та я“ (вистава акуклава).

Четвер, 9. XI. год. 7.30 веч. „Моя сес-тра та я“.

Кіна.

АДРІА: „Під курателем“ (Ва. Буріак).

АПОЛЬО: „Мушу тебе одобрести“ (Іван Келера).

АТЛАНТИК: „Кинг-Конг“.

ВАНДІ: „Покажана“.

КАСІНО: „Якою мене бажавш“ (Грета Гамбо).

КОПЕРНИК: „Шумовина вулиці“.

КОЛІСЕЙ: „Шунок перед зерклом“ і ревія „Віляки та чорняки“.

МАРУСЕНЬКА: „Омеля Мозес“ (Ша-лома Аша).

МІРАЖ: „Програма 7-ми вір“.

МУЗА: „Чому я зрішала“ (Іван Келера).

ПАЛІС: „Мушу тебе ад-“ (Іван Келера).

ПАН: „Екстаз“.

ПАСАЖ: „Перше корбове кохання“.

СТИЛЕВ: „Маски д-ра Фуманчу“, ре-вія „Наша пачка“.

ХІМЕРА: „Шанду“.

УТІХА: „Демон великого міста“ і ревія.

Закордонне радіо.

Середа, 8. листопада 1933.

Лондон (355,4) 20.15 Ірландські пісні і танці, 21.00 „Чар м'яса“ оп. О. Што-ван-са; Братислава (279,3) 12.35 Концерт; Пра-га (468,6) 20.15 Концерт; Ляггі (1796) 16.40 Спіа; Кенігсвустергаген (1634,3) 19.20 Концерт Бетовенового хору; Ляйпціг

(389,6) 17.25 Пісеньки; Мінскер (360,6) 21.15 Гумор і сатира; Бресля (325) 14.10 Шубертові пісні; Стокгольм (435,4) 18.30 Камер, музика, 20.45 Музика, спіл; Буда-пешт (550,5) 22.30 Циг. музика, 23.20 Фор-тепія; Мільяно (331,5) 11.15 Тріо, 21.00 О-пера; Рим (441,2) 17.15 Концерт, 20.45 Скрипка, 21.00 Опера.

Четвер, 9. листопада 1933.

Відень (517,2) 17.30 Пісні в ані, 20.00 „Кабале уад Лібе“ песа Шлаєр, 22.15 Танці й марші; Братислава (279,3) 12.35 Концерт, 18.05 Легка музика; Прага (468,6) 16.50 Жарті та пісні народів, 21.20 Шо-пелові твори; Люксембург (117,6) 21.80 „Країна усміху“ оп. Легара; Кенігсвустер-гаген (1634,9) 15.00, 20.05 Концерт; Ляйп-ціг (389,6) 13.30 Солісти; Осельо (1683) 22.15 Пісеньки; Будапешт (550,5) 17.50 Опера; Мільяно (331,5) 13.10 Музика, 21.00 „Гориз-Олена“; Рим (441,2) 17.15 Концерт.

Львівське радіо.

Середа, 8. листопада 1933.

7.00—7.55 Радіоїз заплни, 9.46 Бого-судження з Волоської церкви у Львові; 11.45 Комунікати, грамофон; 12.05 Шо-грають і танцюють у Румунії (грам. пач-ти); 12.38 Хори юнаків (грам. алтні); 15.40 Ари та пісні (Привман-Кішнерова, співачи); 16.10 Дія длеті; „Як то було в-а-а-а-а-а“; 16.55 Сильонська музика з пачт-36; 17.05 Легка музика, веселі моцоль-ги; 18.25 „Мурманка“ опера; 19.40 Спор-тові вісти; 20.15 Концерт (музика, спіл); 22.15 Танцюва музика; 23.05 Найгарніші твори з грам. пачт.

Четвер, 9. листопада 1933.

7.00—7.55 Радіоїз заплни, 12.05 С-ль-ські оркестри (грамофон); 12.35 Шляй-концерт; 5.30 Господарські вісти; 15.40 Легка музика; 16.40 Шо жеска вносить до

супільної праці; 16.55 Спіа (Гебелс-Тар-нава, бас); 17.20 Бетовенові пісні (Г-фма-нова, мелосопран); 17.50 Річливі новини; 18.00 Робітничі справи; 18.20 „Сон осін-нього вечора“ Д'Акунці; 19.05 Грамо-фон; 19.25 Вісти; 19.40 Спортові вісти; 20.15, 21.30 Легка музика, спіл; 21.15 Поч-тні скриньки; 22.15, 23.05 Танцюва музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У ваторок у Львові на приватній бір-жі платили за долара 5.82 зол.

Золото: долари 9.05, 9.08; франки фр. 36.40, 36.60; дукати 83.40, 83.60; рублі 46.60, 47.40, корони 37.60, 38.00.

Срібло без змії.

У Варшаві у ваторок були такі курси: Лондон 26.32, 26.33, Париж 31.86, Берлін 212.50, Ціріх 172.57, Амстердам 359.35, Нью-Йорк кабелі 5.77, Нью-Йорк чеки 5.78.

Львів.

Банк Польський 79 і три чверсті.

ЗБІЖЕВА БІРЖА.

Ціни з. Підволочиська льво Львів

Жито однокіле 13.75—14.25 15.00—15.25

Жито збірье 13.25—13.50 14.50—14.75

Кукурудла крива 27.50—28.00

Гречка на мильо 18.00—19.00

Висівки житні 7.00—7.25 7.00—7.25

Висівки пшен. 7.25—8.00

Мак сінній 53.00—58.00

Мука пшен. локс. 37.00—39.00

Мука пшен. 50 проц. „00“ 35.00—37.00

Мука пшен. 60 проц. „0“ 33.50—35.50

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 7. XI: масло зол. 2.90, молоко 23 сол., сме-тана 90 сол., яліа зол. 4.10—4.20 за моту. Тенденція на всі артикули спадка.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

ВІЧНІ ПЕРА направляє дешево „Прес-вія“ Рутівського 10, партер, проти ак. Духа. 556 1-1

ПОПОЛУДНЕВИЙ КУРС КРОЮ, шити моделювання 26 зол. місячно. М. КОЗ-ЛОВСЬКА, Львів, Акадємічна 22. 1. в. 11/22 3-3

ІНТЕЛІГЕНТНА панна у середній від. 6-бійме самостійне господарство у селіт-ного пана або священника. Зголошення до „Діла“ для „Господарині“. 569 1-1

2 КІМНАТИ з кухнею П. пов. негайно до винайму. Болеслава Хроброго 10 (Бити-Потоцького). 565 1-1

АДВОКАТСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ з літ-р-ським місті до відступлення. Біжні ін-формації подасть „Українська Книжниця“ Львів, вул. Рутівського 22. 564 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

УСІ КУПУЮТЬ

пакчохи, рукавички і тепле білля

мужське, жіноче та діточе у відомій з 20-шености фірмі

ПАЛАТА ПАНЧІХ КОПЕРНИКА 16 551 (проти кіна „Коперник“).

Читайте „Діло“!

За редакцію відповідає Олександр Костиш.

Видав. Вдаришча Спілка „Діло“.

З лонкаси Вил „Спілки „Діло“ Львів-Ривок 10.